18/3/90 109

విస్సూ—

అదే మా ఆయన నన్ను తాకినప్పుడల్లా ఒంటిపైన పాములూ, జెర్రులు పాకినట్లుగా ఉంటుంది.

ప్రేమతో ఆయన నన్ను ముద్దు పెట్టుకోబోతే ఏదో తెలీని వెగటు భావన. ఆ క్షణంలో ఆయన కళ్ళను చూస్తుంటే రతికి ఉపక్రమించే వేళ జంతువుల కళ్ళు గుర్తుకొస్తాయి. నా మనసుకు ఎలా

అంతే!

విశ్వనాథం సురేష్

తోచినా నాకు ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా మంచంమీద మాత్రం ఆయనతో మనస్ఫూర్తిగా పడుకున్నట్టు నటిస్తూ ఆయన్ను మభ్యపెడుతున్నాను... చాలా.. కాలంనుండి.

కానీ ఎంతకాలమిలా?

మా బెడ్‌రూం గదంతా బెడ్‌లైట్ గుడ్డివెలుతురు పరుచుకుంది. విస్సూ తల దిండుకు నడుం వాల్చి కూర్చుని మత్తుగా నా వైపు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

నాకు నిద్రరాకున్నా, కళ్ళు అంటుకుపోతున్నట్టు నీర్సంగా అతడి పక్కనే పడుకొని ఉన్నాను.

"ప్రణతీ....." గుసగుసగా పిల్చాడు.

"వూ!" సాధ్యమైనంత మత్తుగా అన్నాను నేను.

"ఏదైనా మాట్లాడు..." అన్నాడు.

నేను తన చేతిని నా బుగ్గలకి ఆన్చుకుంటూ "ఐ లవ్ యూ విస్సూ" అన్నాను.

అతడు తన వేళ్ళతో నా పెదాల్ని సుతారంగా రాస్తూ "థాంక్యూ డాలింగ్" అంటూ నన్ను సున్నితంగా తన వైపుకు లాక్కున్నాడు. నేను అభ్యంతరం చెప్పలేదు. ఆ తర్వాత కొన్ని నిట్టూర్పులు క్లైమాక్స్‌కు చేరుకోవడం— రోజూ నాకు అలవాటైన పనే!

విస్సూ లేచి సిగరెట్ వెల్గించుకున్నాడు. నేను బాత్‌రూంకి వెళ్ళొచ్చి నిద్రపోతున్నట్టు కళ్ళు మూసుకుని అటువైపు తిరిగి పడుకొని ఆలోచించసాగాను. అప్రయత్నంగా నీళ్ల తిరిగిన కళ్ళు బుగ్గల్ని తడిపి తలకింద దిండులోకి ఇంకిపోయాయి. ఎంతకాలమిలా విస్సూను మోసం చేయాలి?

మా పెళ్ళై మూడు నెలలౌతోంది. ఈ మూడు నెలల్లోనూ ఒక్కటంటే ఒక్క రాత్రి కూడా నా ఇష్టపూర్వకంగా అతనితో సెక్స్‌లో పాల్గొనలేదు. అతనితో సెక్స్...? ఎందుకో ఆ ఆలోచన కూడా భరించలేకపోతున్నాను. ఈ లోకంలో బహుశా ఎక్కడా నా లాంటి భార్య ఉండదనుకుంటాను! ఏం పాపం చేశానో నాకీ శిక్ష?

విస్సూని మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమిస్తున్నాను. అందులో అస్సలు సందేహంలేదు. నాకీ లోకంలో ఆయన తప్ప నా వాళ్ళెవరూ లేరు. నేనంటే విస్సూకి ప్రాణం. నా కోసం ఏదైనా చేస్తానంటాడు, ఎన్నోసార్లు నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ నేను లేంది బ్రతకలేనన్నాడు. పెళ్ళైన నాటినుండి పువ్వుల్లో పెట్టి చూసుకుంటున్నాడు.

అలాంటి విస్సూతో సెక్స్ అంటే నాకు అసహ్యం కలగడానికి కారణం అతను కాదు, అసలు నాకు సెక్సంటేనే అసహ్యం. దానికి కారణం ఆ సంఘటన— మనసు డైరీలో చెరిపేయడానికి వీలులేకుండా ముద్రించుకు పోయిన ఆ సంఘటన!

* * *

చిందర వందరగా పడివున్న నా మీద పశువులా పాకుతున్నాడు. నా పదహారేళ్ళ ప్రాయాన్ని నాకు తెలీకుండానే నా నుండి జుర్రుకుంటున్నాడు.

ఏం జరుగుతోందో కూడా తెలుసుకోలేని నిస్సహాయ స్థితిలో నాపై అత్యాచారం చేశాడు. నేనెంత గింజుకుంటున్నా మొత్తుకుంటున్నా లెక్క చేయక తన కోర్కెను బలవంతంగా తీర్చుకున్న పశువు— కన్నన్. హు.. నా స్నేహితుడు. ఆ తర్వాత నన్ను నేను చూసుకుంటే నాకర్థమయ్యింది ఒక్కటే.... రేప్!

ఆ తలంపు నన్ను నిలువెల్లా వణికించింది. 'రాస్కెల్!' అంటూ వాడి కాలర్ పట్టుకున్నాను. వాడు నిర్లక్ష్యంగా నవ్వుతూ బావుంది కదూ! "నీకెప్పుడు అవసరమైనా నా దగ్గరికొచ్చెయ్" అంటూ ఏమీ జరగనట్టు వెళ్ళిపోయాడు.

అమ్మా నాన్న నా చిన్నపుడే యాక్సిడెంట్‌లో పోయారు. నన్ను చిన్న నాటి నుండి నానమ్మే పెంచి పెద్ద చేసింది.

నేను స్కూల్ ఫైనల్‌కి చేరుకున్నపుడు పరిచయమయ్యాడు కన్నన్. అప్పట్లో ఆ స్కూల్‌లో ఓ కొత్తమ్మాయి జాయినయింది. పేరు సంచలిత. వయసులో అందరికంటే పెద్దగా ఉండి చాలా తెలివిగా ఉండేది. అందువల్ల వచ్చిన కొద్ది రోజుల్లోనే మా అందరికీ ఆమె లీడరయ్యింది.

సంచలిత ఏది చెబితే దాన్ని మేం గొర్రెల్లా ఫాలో అయ్యేవాళ్లం! సంచలితతో గడిపిన రోజులు నిజంగా నా జీవితంలో మరిచిపోలేనివి. అయిదారు మంది అమ్మాయిల్ని పోగుచేసి ఓ గ్యాంగ్ తయారుచేసింది. కొద్ది రోజులకే మా గ్యాంగ్‌లో కొందరు అబ్బాయిలు కూడా చేరారు. అందులో ఒకడు కన్నన్!

గ్యాంగ్ అంతా కలిసి శనివారాలు మధ్యాహ్నం స్కూల్‌కి దగ్గర్లో ఉన్న ఓ పార్క్‌లో పార్టీలు చేసుకునేవాళ్ళం. ఓ రోజు పార్టీకి గంజాయి (మాదక ద్రవ్యం) తీసుకొచ్చి అందరికీ పంచింది సంచలిత. నేను మొదట్లో భయపడి ముట్టేదాన్ని కాదు. తర్వాత తర్వాత అలవాటైంది.

ఓ శనివారం మధ్యాహ్నం పార్టీలో నేను గంజాయి పుచ్చుకోడంలో శృతిమించాను. బాగా 'కిక్' ఇచ్చింది. కళ్ళు తిరిగాయి. ఒళ్ళు తూలింది. నా పరిస్థితి గమనించిన కన్నన్ నన్ను అక్కడ నుండి బయటకు తీసుకెళ్ళాడు. నా శరీరం తేలిపోతోంది. కలలో నడుస్తున్నట్లు కన్నన్ చేయి పట్టుకుని నడుస్తున్నాను. ఓ పాడు బడ్డ రైల్వే టన్నెల్ లోకి తీసుకెళ్ళాడు. చాలా పెద్ద టన్నెల్ అది లోపలంతా చీకటిగా పట్టాల మధ్య కంకర రాళ్ళతో నిండి ఉంది. మామూలు స్థితిలో ఉంటే నేను కన్నన్‌తో ఆ పరిసరాలకి కూడా వచ్చేదాన్ని కాదు. ఆ తర్వాతే ఆ చీకట్లో— ఆ రైల్వే టన్నెల్‌లో కన్నన్ నా జీవితాన్ని జుర్రుకున్నాడు.

కన్నన్ ఒడిగట్టిన దారుణానికి నాకు సెక్స్‌మీదే విరక్తి పుట్టింది.

జరిగిన సంగతి ఎవరికి చెప్పుకోవాలో అర్థం కాలేదు. ఎందుకోగానీ ఆ తర్వాత కన్నన్ స్కూల్‌కి రాలేదు, టీసీ తీసుకుని వెళ్ళిపోయాడని తెల్సింది కొన్నాళ్లకు. సంచలిత కూడా స్కూల్ వదిలి వేరే ఊరు వెళ్ళిపోయింది. ఫైనల్ ఎగ్జామ్స్ జరిగే చివరి రోజు నానమ్మ హఠాత్తుగా చనిపోయింది. జీవితంలో నాకున్న ఒక్కతోడు నన్ను వదిలి ఈ లోకంలో నన్ను ఒంటరిదాన్ని చేసి పోయింది.

ఆ పెద్ద ఇంట్లో ఒంటరిగా బిక్కుబిక్కుమంటూ గడిపేదాన్ని. ఓ పక్క ఒంటరిదాన్నన్న బాధ, ఇంకో పక్క కన్నన్ అనుభవం నన్ను వెంటాడాయి.

ఈ లోగా రిజల్ట్స్ వచ్చాయి. మార్కులు బాగా రాకున్నా మొత్తానికి పాసయ్యాను. ఓ చిన్న ప్రైవేట్ కంపెనీలో టైపిస్ట్‌గా చేరాను. అక్కడే నాకు పరిచయమయ్యాడు విస్సూ. రియల్లీ ఎ జంటిల్ మేన్! ప్రపంచంలో అందరు కన్నన్‌లే కాదు కొందరు మంచివాళ్ళు కూడా ఉంటారనిపించింది అతని సాంగత్యంలో.

విస్సూ నేను ప్రేమించుకున్నాం. పెళ్ళి చేసుకున్నాం నా జీవితం చివురు తొడిగిందనుకున్నాను. కానీ దురదృష్టం నన్ను ఇంకా వెంటాడుతూనే ఉంది. విస్సూ నా మీద చెయ్యి వేసినప్పుడల్లా అతని స్థానంలో నాకు ఒక్కసారిగా కన్నన్ ప్రత్యక్షమవుతున్నాడు.

బహుశా అతన్ని నేను మోసం చేస్తున్నాననే ఫీలింగ్ దానికి కారణం కావచ్చు. ఏది ఏమైనా విస్సూని నేను సుఖపెట్టలేకపోతున్నాను. నాకు తెలుసు కన్నన్ సంఘటన నన్ను వెంటాడే వరకూ నేను విస్సూను సుఖపెట్టలేను.

"ప్రణతీ! చాలా రోజుల నుంచి గమనిస్తున్నాను — ఏం జరిగింది? నువ్వేదో బాధపడ్తున్నావ్ నాతో చెప్పవూ, సుఖాలే కాదు కష్టాల్నీ చెరిసగం పంచుకుందాం."

బ్రేక్ ఫాస్ట్ దగ్గర నా తలపై చేయివేసి ప్రేమగా నిమురుతూ అడిగాడు. అతని ఆప్యాయతకి, ప్రేమకు నా మనసు కరిగిపోయింది. ఎంత ఆపుకుందామనుకున్నా ఆగని దుఃఖం. విస్సూ అరచేతుల్లో నా తలను పెట్టి భోరున ఏడ్చాను.. నా గుండె బరువు, నన్ను పీడిస్తున్న ఆ చేదు అనుభవం కరిగిపోయేలా ఏడ్చాను.

మళ్ళీ విస్సూ అన్నాడు.

"చాలా రాత్రులు గమనించాను. . నిన్నేదో దుష్టశక్తి పీడిస్తున్నట్టు బాధపడ్తున్నావ్! సంగతేమిటో చెప్పు ప్రణూ'

ప్రపంచం చివరి అంచున కేవలం నా కోసమే నన్ను అక్కున చేర్చుకోవడానికే నాకు అండగా నిలబడటానికే అన్నట్లుగా అడిగాడు విస్సూ. ఇక నేను దాచలేకపోయాను.

నాకు తెలుసు విస్సూ నన్ను అర్థం చేసుకుంటాడు. విస్సూ అందరిలాంటి వాడు కాదు చేయని తప్పుకు నాకు శిక్షవేయడు అని నాలో నేను అనుకున్నాను. చెప్పడం ముగించి తలెత్తి చూశాను... విస్సూ ముఖంలో ఏ మార్పు లేదు— రోజులాగానే నా పెదవులపై ముద్దు పెట్టుకొని ఆఫీస్ కెళ్ళిపోయాడు.

అదే నేను విస్సూను చూడడం చివరి సారి అవుతుందని ఊహించలేకపోయాను. విస్సూ ఆ సాయంత్రం... ఆ సాయంత్రమేకాదు ఎప్పటికీ తిరిగి ఇంటికి రాలేదు.

ఆఫీస్‌లో ఎంక్వయిరీ చేస్తే జాబ్‌కి రిజైన్ చేసి వెళ్ళిపోయాడని తెల్సింది. మళ్ళీ నేను ఒంటరిదాన్నైపోయాను. అయినా నాకిప్పుడు భయంలేదు. ఇప్పుడు నన్ను కన్నన్ సంఘటన గానీ విస్సూ జ్ఞాపకాలు కానీ వెంటాడటం లేదు. నేను బతుకుతున్న బతుకులో ఎవర్నీ మోసం చేయడంలేదు అనే భావనే నన్నింకా బతికిస్తోంది.

ఓ రోజు హఠాత్తుగా సంచలిత నుంచి ఓ కవర్ వచ్చింది. గబగబా విప్పి చూశాను. అది సంచలిత శుభలేఖ.

వధూవరుల ఫోటోలతో వెరయిటీగా ఉన్న 'శుభలేఖ'తో బాటు 'నువ్వురాకుంటే నా మీద ఒట్టు!' అనిరాసున్న చిన్న స్లిప్.

సంచలిత పెళ్ళికి వెళ్ళాలని మనసెంతగా ఆరాటపడినా... నే వెళ్ళలేదు.... కారణం... వరుడు మరెవరోకాదు విస్సూ!